

C A P V T I.
DE CONRADO, ANTEQVAM
FRANCORVM REGNV M CAPESSERET.

§. I.

Uo die quoue Consule primum huius lucis
frui cœperit vsura Conradus, non adnota-
runt eius ortui propinquiore s vel saltem
haud ita multum remoti scriptores (a); nec

Natalis Con-
radi ignora-
tur.

A

id

a) Sterile nimirum hic aramus solum; nec respondet labori
semper emolumentum. Incredibile dictu, quam parci sint ve-
teres, quam ieiuni recentiores, vbi ad Conradum I. deuentum
est. Monumenta huius regis exstant quam paucissima, & quæ
exstant vel obscura sunt intellectu ob interruptam rerum se-
riem, vel digestu difficilia, e disiectis quippe dissentientium scri-
ptorum chartis colligenda: plane vt nullius res maiores tene-
bras & turpius historicorum vel silentium vel disfidium passas
esse adseuerauerim. Idcirco nos, quanquam in discussione se-
ptennii, in quod sæculi res fortuna cumulauerat, & in quo ho-
dientum eruditissimorum hominum iudicio, Germanicarum re-
rum cardo vertitur, ne vilissima quidem momenta prætere-
unda duximus: præstare tamen inprimis debebimus, vt, quan-
tum fieri media nocte potest, curatissimam ordinis in turbatis
rebus, verique in dissensu, & in obscuro perspicuitatis ratio-
nem habeamus; seduloque dabimus operam, vt subinde a no-
bis dicatur, quod ab iis, qui hoc lapidis voluerunt ante nos, di-
ctum non sit.

